

3) Przepis art. 7 akapit pierwszy decyzji nr 1/80 powinien być interpretowany w ten sposób, że jeżeli pracownik turecki uzyskał status uchodźcy politycznego na podstawie nieprawdziwych informacji, prawa wynikające dla członka jego rodziny z tego przepisu nie mogą zostać zakwestionowane, jeśli ten członek rodziny w dniu cofnięcia zezwolenia na pobyt wydanego pracownikowi spełniał przesłanki określone w wymienionym przepisie.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo, Portugalia) — Sopropé — Organizações de Calçado, Lda przeciwko Fazenda Pública

(Sprawa C-349/07) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Zasada poszanowania prawa do obrony — Nalożenie cła przywozowego a posteriori)

(2009/C 44/25)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sopropé — Organizações de Calçado, Lda

Strona pozwana: Fazenda Pública

przy uczestnictwie: Ministério público

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supremo Tribunal Administrativo — Zgodność z prawem wspólnotowym oraz z zasadą prawa do obrony krajowych przepisów podatkowego postępowania administracyjnego w dziedzinie terminu na wykonanie prawa do wysłuchania podatnika — Postępowanie administracyjne w sprawie zapłaty a posteriori cła przywozowego od towarów pochodzących z Dalekiego Wschodu

Sentencja

1) Jeżeli chodzi o nalożenie długu celnego w celu przystąpienia do poboru a posteriori należności celnej od przywozu, termin od ośmiu do piętnastu dni wyznaczony importerowi podejrzanemu o popeł-

nienie przestępstwa celnego na przedstawienie uwag, co do zasady jest zgodny z wymogami prawa wspólnotowego.

2) Do sądu krajowego rozpatrującego daną sprawę należy ustalenie z uwzględnieniem szczególnych okoliczności danej sprawy, czy termin rzeczywiście wyznaczony danemu importerowi skutecznie umożliwi mu wysłuchanie przez organy celne.

3) Sąd krajowy powinien ponadto zbadać, czy z uwagi na okres, jaki upłynął pomiędzy chwilą, w jakiej dany organ administracyjny otrzymał uwagi importera, a datą, w której podjął on decyzję, można przyjąć, że organ ten należycie uwzględnił przekazane mu uwagi.

(¹) Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 18 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Wienstrom GmbH przeciwko Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

(Sprawa C-384/07) (¹)

(Pomoc państwa — Artykuł 88 ust. 3 WE — Pomoc uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem — Spór między beneficjentem a władzami krajowymi dotyczący wysokości pomocy bezprawnie wprowadzonej w życie — Rola sądu krajowego)

(2009/C 44/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wienstrom GmbH

Strona pozwana: Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 88 ust. 3 WE — System pomocy państwa wprowadzony w życie bez uprzedniego zgłoszenia Komisji, lecz którego późniejsza zmieniona wersja, na skutek jej zgłoszenia, została uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem, bez wyraźnej decyzji negatywnej w odniesieniu do dawnej niezgłoszonej wersji — Obowiązki sądów krajowych wynikające z tej decyzji Komisji

Sentencja

Przewidziany w art. 88 ust. 3 zdanie ostatnie WE zakaz wprowadzenia w życie pomocy państwa nie zobowiązuje sądu krajowego, w okolicznościach takich jak te zachodzące w postępowaniu przed tym sądem, do oddalenia żądania beneficjenta pomocy państwa związanego z kwotą tej pomocy, która była należna za okres poprzedzający wydanie decyzji Komisji Wspólnot Europejskich uznającej zgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem.

(¹) Dz.U. C 283 z 24.11.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Rzeczpospolita Polska) — Magoora sp. z o.o. przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Krakowie

(Sprawa C-414/07) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 2 i 6 — Uregulowania krajowe — Odliczenie podatku VAT związanego z zakupem paliwa do niektórych pojazdów niezależnie od celu, w jakim są używane — Rzeczywiste ograniczenie prawa do odliczenia — Wyłączenia przewidziane przez przepisy krajowe w chwili wejścia w życie dyrektywy)

(2009/C 44/27)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Magoora sp. z o.o.

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie — Wykładnia art. 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Przepisy krajowe wyłączające prawo do odliczenia podatku naliczonego przy nabyciu paliwa do określonych pojazdów niezależnie od celu (związanego z działalnością gospodarczą lub prywatnego), dla którego dany pojazd jest używany — Zmiana kryteriów dotyczących pojazdów objętych wyłączeniem powodująca faktyczne ograniczenie zakresu zastosowania prawa do odliczenia w porównaniu z okresem poprzedzającym wejście w życie dyrektywy w zainteresowanym państwie członkowskim

Sentencja

Artykuł 17 ust. 6 akapit drugi szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, przy dokonywaniu transpozycji tej dyrektywy do prawa wewnętrznego, uchyliło całość przepisów krajowych dotyczących ograniczeń prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego przy zakupie paliwa do samochodów używanych dla celów działalności podlegającej opodatkowaniu, zastępując je, w dniu wejścia w życie tej dyrektywy na swym terytorium, przepisami ustanawiającymi nowe kryteria w tym przedmiocie, jeżeli — co winien ocenić sąd krajowy — te ostatnie przepisy powodują rozszerzenie zakresu zastosowania wskazanych ograniczeń. Powyższy przepis w każdym razie stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie zmieniło później swoje ustawodawstwo, obowiązujące od wyżej wskazanego dnia, w sposób, który rozszerza zakres zastosowania tych ograniczeń w stosunku do sytuacji istniejącej przed tym dniem.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 grudnia 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat — Austria) — Verein Radetzky-Orden przeciwko Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

(Sprawa C-442/07) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 12 — Wygaśnięcie — Oznaczenia zarejestrowane przez stowarzyszenie niemające celu zarobkowego — Pojęcie rzeczywistego używania znaku towarowego — Działalność charytatywna)

(2009/C 44/28)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Verein Radetzky-Orden

Strona pozwana: Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Patent- und Markensenat — Wykładnia art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Znaki towarowe stowarzyszenia niemającego celu